

Davalı, E. Şirketi davacı ile aralarında sözlü kat karşılığı inşaat sözleşmesi yaptıklarını , davacı finans kuruluş olduğundan yazılı kat karşılığı inşaat sözleşmesi yapamayacaklarını bildirip temsilcilerine vekaletname verdiğini bu nedenle davanın reddi gerektiğini savunmuş, karşı dava ile de, yaptığı harcamaların ve zararın tazminini istemiştir...

T.C.

Yargıtay

1. Hukuk Dairesi

Esas No:2010/2644

Karar No:2010/4829

K. Tarihi:26.4.2010

MAHKEMESİ : BÜYÜKÇEKMECE 1. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ

TARİHİ : 19/11/2009

NUMARASI : 2007/667-2009/1336

Taraflar arasında birleştirilerek görülen davada;

Davacı ... Şirketi, 17 parsel sayılı taşınmazın maliki olduğunu, birleşen dosyada davacı E.'i resmi mercilerde yapılacak işler ve inşaat ruhsatı vs. işler için vekil tayin ettiğini, E.'e vekaletnamedeki yetkilerini 3. şahıslara devir yetkisi vermediği davalı şirketle müvekkili arasında akdi bir ilişki olmadığı halde, davalı E. Şirketi tarafından taşınmaza yapılmak üzere " L. E." adı altında konut projesi düzenlenip işlemlere başlanmak ve satış ofisi vs. yapılmak suretiyle müdahale edildiğini ileri sürerek elatmanın önlenmesi, yıkım ve ecrimisil isteğinde bulunmuştur.

Davalı, E. Şirketi davacı ile aralarında sözlü kat karşılığı inşaat sözleşmesi yaptıklarını , davacı finans kuruluş olduğundan yazılı kat karşılığı inşaat sözleşmesi yapamayacaklarını bildirip temsilcilerine vekaletname verdiğini bu nedenle davanın reddi gerektiğini savunmuş, karşı dava ile de, yaptığı harcamaların ve zararın tazminini istemiştir.

Birleşen dava ile de E. davacıyla aralarında sözlü eser sözleşmesi yapıldığını, davacının bu sözleşmeyi haksız yere feshettiğini ileri sürüp yaptığı harcamaların tahsili ile sözleşmesinin feshinden dolayı maddi ve manevi tazminat talep etmiştir.

Mahkemece, asıl, karşı ve birleşen davaların kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Karar, davacı...Şirketi, davacı E..Büyükçelen, davalı E... Şirketi tarafından süresinde temyiz edilmiş olmakla; Tetkik Hakimi .raporu okundu, düşüncesi alındı. Dosya incelendi, gereği görüşülüp, düşünüldü. Asıl dava, çaplı taşınmaza elatmanın önlenmesi , yıkım ve ecrimisil, karşı dava alacak, zararın tazmini, birleşen dava ise alacak, sözleşmenin feshinden dolayı maddi ve manevi tazminat isteklerine ilişkindir.

Mahkemece, davaların kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Bilindiği üzere; tarafların tüm delilleri toplanıp, tetkik edildikten ve HUMK.nun 376. maddesine göre; son sözleri

dinlenip duruşmanın bittiği bildirildikten sonra hakimin; aynı yasanın 388. maddesi uyarınca kararı gerekçesi ile birlikte (tam olarak) yazması ve hüküm sonucunu 389. maddede öngörülen biçimde tefhim etmesi asıldır.

Nevarki, uygulamada söz konusu yasanın 38l. maddesinin son fıkrasının getirdiği ayrıcalığa dayanılarak bazı zorunlu nedenlerle sadece hükmün sonucu tutanağa geçirilip tefhim edilmekte, gerekçeli karar daha sonra yazılmaktadır.

İşte bu gibi hallerde HUMK.nun 389. maddesine uygun olarak tarafların hak ve yükümlülüklerini açıkça gösteren tefhim ile aleniyet ve hukuki varlık kazanan kısa karara daha sonra yazılan gerekçeli kararın uygun olması zorunludur. Esasen kısa kararı yazıp, tefhim etmekle davadan elini çekmiş olan hakimin artık bu kararını değiştirmesine yasal olanak yoktur. Öte yandan, kısa kararla gerekçeli kararın çelişkili olması, yargılamanın aleniyeti, kararların alenen tefhim edilmesine ilişkin Anayasanın 141. maddesi ile HUMK.nun yukarıda değinilen buyurucu nitelikteki maddelerine de aykırı bir durum yaratır. Ayrıca anılan husus kamu düzeni ile ilgili olup, gözetilmesi yasa ile hakime yükletilmiş bir ödevdir. Aksine düşünce ve uygulama yargı, yargıç ve kararlarının her türlü düşünceden uzak, saygın ve güvenilir olması ilkesi ile de bağdaşmaz.

Somut olayda değinilen ilke ve yasa hükümleri gözardı edilerek kısa kararda olmadığı halde, gerekçeli kararda maddi tazminatın reddine hükmedilerek kısa karara çelişkili olarak gerekçeli karar yazılması doğru değildir. Tarafların temyiz itirazlarının kabulü ile , hükmün 10.4.1992 gün, 1992/7 Esas, 1992/4 sayılı Yargıtay İçtihatları Birleştirme Kararı çerçevesinde bir karar verilmek üzere HUMK.nun 428. maddesi gereğince BOZULMASINA, sair temyiz itirazların şimdilik incelenmesine yer olmadığına, alınan peşin harcın temyiz edene geri verilmesine, 26.4.2010 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.